

Woord vooraf:

Het is alweer een hele tijd geleden dat u nog een nieuwe Jazzette onder ogen kreeg en dat is niet goed. Ik ben in het verleden al een paar keer begonnen aan een nieuw Woord vooraf, maar mijnheer of mevrouw Writer's Block week geen centimeter en bleef hardnekkig op mijn schoot zitten. Nog steeds trouwens. Niettemin wil ik jullie niet onthouden wat ik in de afgelopen 9 maanden steeds opnieuw heb willen schrijven, zonder de schrijfsels echt af te maken. Ik excuseer mij nu al bij jullie, maar ik ga toch een beetje terug in de tijd naar die halfbakken schrijfsels, zoals:

Het was "going out with a bang", met deze slagzin omschreef één van onze trouwste leden het laatste concert van het jazzseizoen 2021 – 2022 in de Sjrur met Tricycle XL. En ik moet zeggen dat ik het daar helemaal mee eens was. Ik denk weliswaar niet dat zij voor deze uitspraak inspiratie vond bij het gelijknamige nummer van de Scorpions, neen, dat niet, maar wel bij Tuur Florizoone, die de accordeon liet klinken, zoals hij alleen dat kan (excuseer Mr. Richard Galliano), en ook bij Philippe Laloy, die ons met zijn spel op de saxen en de fluiten naar ongekende regionen van het heelal blies, om maar te zwijgen van Vincent Noiret, die met de contrabas een beetje op de achtergrond bleef, maar steeds op het juiste moment weerklonk. De gastspeler Etienne Plumer, die met zijn Zuid-Koreaanse achtergrond, zomaar achteloos uit een of andere Koningin Elisabeth wedstrijd gestapt leek, bleek zeker op deze avond een meerwaarde. Het werd zo één van die avonden dat de muzikanten er enorm zin in hadden, de 13 aanwezigen zich moeiteloos lieten meevoeren in de verhalen en de muziek van het kwartet, en dat met andere woorden alles goed zat. ... Dit concert, en ik wik mijn woorden, staat in mijn top 3 van beste concerten in de Sjrur ooit. Maar goed, proberen te vertellen hoe het eraan toe ging, is onbegonnen werk. Eén Latijnse spreuk nog als typering: "ars est artem celare"; "het is de kunst om de kunst te verbergen". Ogenscheinlijk moeiteloos werden de pannen eens goed van het dak gespeeld.

Zo, nu ik het merendeel van onze leden, afwezig op dit concert, een schuldgevoel heb aangeschreven met mijn bescheiden recensie van het concert van Tricycle, kan ik jullie hiervan afhelpen door jullie uit te nodigen voor een van onze volgende concerten.

Wie er niet uitging met een "bang", maar ons gewoon zachtjesaan verliet, is onze goede vriend Paul Brouwers, die, samen met Gie Latour uiteraard, het creatieve brein/geweten was achter onze affiches, Jazzetten, kortom alles wat met drukwerk en website-werk te maken heeft.

Hij was de man die de Jazzette sierde met op de cover een foto van een lege stoel op de bühne van onze jazzkroeg De Sjrur, na het overlijden van onze Sjrur collega Jos Cremers (Sepke voor de vrienden). Een beeld dat nog altijd indruk maakt. . .

Op 24/08/2022 moest hij echter de handdoek gooien na een jarenlange, moedige strijd tegen de Ziekte. We verliezen hiermee een Sjrurist van het eerste uur.

Verder was ik ook nog begonnen met vriend Arnold Steegen, die Paul en Sepke ook al vervoegde in het hiernamaals. De man was de jazz-paus van Maaseik. Hij kreeg, naar eigen zeggen, de jazzmicrobe te pakken in 1963, op 18-jarige leeftijd, toen hij de Belgische jazz saxofonist Jack Sels hoorde spelen in de feestzaal Leplat in Maaseik.

Hij was de bezieler van Swinging Maaseik een evenement dat jarenlang een jaarlijks terugkerend jazzfestival was in de meeste cafés van Maaseik. In topjaren bracht dit muziekfeest meer dan 4000 zielen op de been. We mogen verder stellen dat Sjrur Live ook een beetje zijn oorsprong vindt bij Swinging Maaseik en zeker bij Arnold Steegen. Ik overdrijf geenszins wanneer ik zeg dat Arnold Steegen meerdere grotere stenen verlegd heeft in de Jazzmaas die door onze stad vloeit.

Wij wisten dat hij ziek was, maar de snelheid waarmee hij ons verliet was vergelijkbaar met het gitaarspel van Olivier Kikteff, lead gitaar, van de gipsy groep Les doigts de l'homme (luister maar eens naar La Muchedumbre (Thème De La Foule) op de cd Jazz Nucléaire).

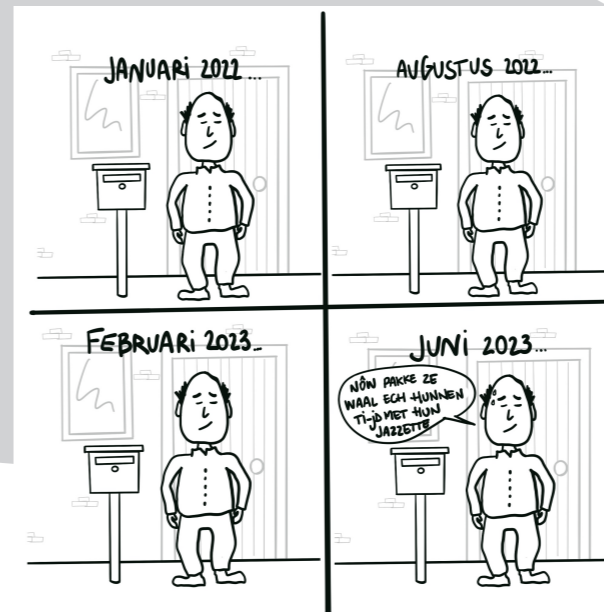
De Sjrur en ik konden nog met hem spreken een paar dagen voordat hij op zijn laatste reis vertrok. Het was een sereen gesprek, doorspekt met veel herinneringen en referenties naar mooie jazzmuziek. We mogen daarbij niet vergeten dat Arnold een altruïst pur sang was, in het Mezeikers: "Ein hiël good jònk".

Hier wil ik het bij laten uit respect voor de personen, die ons ontvallen zijn. Ik beloof jullie dat de volgende Jazzette sneller komt en terug in het juiste ritme.

Tot binnenkort in onze kroeg.

P.S. Voor diegenen die met ons van gedachten willen wisselen over de personen waarover hier bericht, maar ook over de andere vrienden, die ons, Sjrur Live, ontvallen zijn, houd de datum 1 september vrij voor een passende herdenking.

Willy Borkelmans
Voorzitter

Harry Bellafonte en Moussaka van Minos

Enkele weken geleden wijdde Marc Didden in Humo een column aan de pas overleden Harry Bellafonte, jullie allemaal bekend, hoop ik. Voor hem was de LP "Live at Carnegie Hall" een hoogtepunt uit zijn jeugd. Zo ook voor deze jongen. Ik heb toch wel wat herinneringen aan deze schijf.

Ik heb de plaat leren kennen toen ik, ik ben niet meer heel zeker, niet ouder was dan een jaar of acht. Niet omdat mijn ouders naar Bellafonte luisterden of iemand anders bij ons thuis, maar bij Meri-jke van Baer in de Hertstraat.

Bij Meri-jke van Baer stonden drie LP's in de rek: Missa Luba, Trio Cassiman en Harry Bellafonte. Ik kan me ook niet meer herinneren of ik deze schijven gekregen heb of later gekocht, ze staan alleszins in mijn platenrek. Ik mocht in die tijd naar Bellafonte luisteren van Maddeleine van Meri-jke van Baer als de oudjes zich amuseerden met bier en praat waarvan ze dachten dat ik die

niet begreep. Hilarische avonden, dat wel, tenminste als ik op het gelach afging.

Maar goed, Harry Bellafonte dus. De LP is inderdaad een juweeltje, zeker als je houdt van wat meezingen als je alleen thuis bent. Nummers als "A Hole In The Bucket", "La Bamba", "Jump Down Spin Around" zullen jullie zeker over de streep trekken en onweerstaanbaar meeslepen naar zelf neuriën of zingen.

Maar bij het bladeren door mijn collectie kwam ik nog een meesterwerkje van Bellafonte tegen. "An Evening With Bellafonte/Mouskouri". Volledig in het Grieks gezongen door Harry en Nana. Toen ik de plaat beluisterde, en dit voor het eerst sinds halfweg de vorige eeuw, kreeg ik plots weer trek in de moussaka van Heleni Efthymiopoulos op de Eikerstraat, beter bekend als Minos. Dit nummer, de ultieme achtergrondmuziek bij een avondje tafelen met een fles of zo Retsina, is spijtig genoeg niet digitaal te verkrijgen.

Bij deze een muzikale tip voor jou Heleni: speel Harry en Nana, en vergeet voor even de bouzouki's en aanverwante instrumenten.

rm.

JOEP PELT

Dag vrienden van de jazzpoëzie

Dag vrienden van een streepje muziek en een stukje poëzie

Het doet een beetje vreemd aan: de zomer moet nog echt gaan beginnen, er is al een hittegolf in aantocht, en ik schrijf over iets dat je meer associeert met het barre weerbeeld van begin november, striemende regen, nachtvorst en gekleurde afgevallen bladeren die knisperen onder de schoenen.

En toch is het zo en het heeft zo zijn redenen. Half februari, juist op de helft van die sowieso korte maand, ontviel ons Arnold Steegen, alias "Swinging Nol". De begeesterde bezieler (als dat geen schoolvoorbeeld van een pleonasme is) van "Swinging Maaseik" en van alles dat maar van kortbij of veraf met jazzmuziek te maken had. Een wandelende encyclopedie op dat gebied.

Op zijn sterfbed sprak hij de wens uit dat Sjrur-Live een herdenkingsavond zou organiseren met Maaseiker muzikanten voor alle overleden Maaseiker muzikanten en muziek-liefhebbers. Ik val in herhaling want ongetwijfeld heeft u hier al over gelezen in het voorwoord van de voorzitter, tenzij u de Jazzette van achter naar voor leest.

Hierin moet u dan ook de reden zoeken waarom ik in deze Jazzette, die uitkomt aan de vooravond van een vrolijke, uitbundige en zonnige periode, waarin het vakantiegevoel al begint te krieken, uitpak met een droevige noot. Het is ter ere van en ter zalige gedachtenis van al diegenen die ons hebben verlaten en het tijdelijke met het eeuwige hebben gewisseld. Mogen zij nu in het hiernamaals genieten van hemelse klanken, geschreven op een perkamenten partituur en gepresenteerd op een gouden pupiter.

KOEHL & BORKELMANS

Torenstraat 3 B- 3680 MAASEIK

Een muzikant is niet meer

Hij ademde lettergrepen
bij elke stap;

op zijn loopritme
ontstond muziek;

zijn pad werd bewandeld
zoals een fanfare in een mars;

maar het pad eindigde
bij het laatste couplet.

Zijn toekomst was het refrein
maar het einde betekende het slot

Waar het stuk over ging
had hij zelf in de hand;

hoe lang het zou duren,
daaraan had hij nog niet gedacht.

Toen is het doek gevallen,
de laatste adem uitgeblazen;

Zijn muziek was uitgespeeld
de laatste noot nooit aangeblazen.

De zaal in stilte,
.... verweesd

Carolius Nonk, juni 2023

JOHAN & MARTINE BETTINA

VAN CLEEF

ROUWCENTRA

Mgr. Koningsstraat 4, 3680 Maaseik
Breeërsteenweg 333, 3640 Kinrooi

PB-PP1B-004554
BELGIE(N)-BELGIQUE

JAZZETTE

Café Sjrur Live Maaseik

zondag 27 augustus 2023	vanaf 12.00 u
Spaghetti-dag Sjrur Live	
zaterdag 9 september 2023	20.30 u
3'Ain	
zaterdag 8 oktober 2023	20.30 u
BLUES SYNDICATE	
zaterdag 18 november 2023	20.30 u
JOEP PELT	

Worldwide jazz met middenoosterse invloeden
Yamen Martini (trompet),
Otto Kint (contrabas) en
Piet Maris (accordeon).

De Jazzette is een
3 maandelijke
uitgave van
Sjrur Live v.z.w.

colofon

Redactieadres: Javanastraat 19, 3680
Maaseik
www.sjrur.be
e-mail: sjrurlive@gmail.com

Bijdragen: Willy Borkelmans
René Meuris
Carolius Nonk

Corrector: Arno Latour
Vormgeving: †Paul Brouwers
Uitwerking: Gie Latour

**Frituur
De Tramhalt**

Koning Albertaan 25, 3680 Maaseik
Open 11:30 tot 13:30 en 16:00 tot 23:00
Sluitingsdag: Maandag

afgiftekantoor
3680 MAASEIK

De Jazzette is een
uitgave van
Sjrur Live v.z.w.
P004554
Javanastraat 19
B-3680 Maaseik.
Jaargang 22
nr.1 - 2023
VU: Willy Borkelmans
Javanastraat 39
3680 Maaseik